

A média lepattant Orbán Viktorról

2020 január 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Rutin és elegancia.

A miniszterelnök nagy rutinnal, elegánsan és gond nélkül vezette le a sajtótájékoztatót

Orbán Viktor csütörtökön – folytatva az általa teremtett hagyományt – elegánsan és profin eljátszadozott, majd kiütötte a vele és kormányával a legkevésbé sem szimpatizáló újságírókat.

A mérk?zés nem volt rövid, több mint három órán keresztül lehetett figyelemmel követni az oktatással is felér? foglalkozást, de ne úgy képzeljék el, mint egy kiöregedett ökölvívó-világbajnok tizenkét meneten át tartó szenvedését egy fiatalabb és éhesebb versenyz? ellen, akit csak nagy nehézségek árán, a pontozók hathatós és elfogult segítségével, komoly és tiszta találatok benyelésével, szédelegve és éppen hogy csak meg tudott verni.

Szó sem volt ilyesmir?l.

Orbán lazán és könnyedén válaszolgatott a magukat függetlennek, objektívnak, okosnak, tárgyszer?nek és még a jó ég tudja, mi mindennek hazudó balliberális újságírók kérdéseire. Viccel?dve, fesztelenül tette mindezt, és ha kellett vagy ha úgy érezte, meglátva a támadói kérdéseiben rejt?zköd? hibát, azonnal megkontrázta, keresztbe verte az ellenzéki polgármestereknek kampányoló és az ellenzéki pártok iránt mély és ?szinte érzelmeket tápláló sajtómunkásokat.

Nem volt görcsös, nem látszott rajta a ringrozsda, hiszen a haladó sajtó hazugságaival ellentétben a miniszterelnök egyrészt minden héten válaszol a sajtó kérdéseire a szokásos Kossuth rádiós interjúiban, másrészt külföldi útjain is számtalan alkalommal kerül jóval keményebb helyzetekbe is.

Persze olyankor nem kócos, ápolatlan internetes bloggerek próbálják agyament hülyeségekkel sarokba szorítani, hanem komoly újságírók. „Lebegj, mint a pillangó és szúrj, mint a méh” – mondta Muhammad Ali, és Orbán pontosan így is tett. Ahogyan tavaly ilyenkor is.

Az el?z? évben megrendezett virtuális mészárláshoz, akarom mondani mérk?zéshez képest mindössze annyi volt a különbség, hogy akkor már a sajtótájékoztató el?tti hetekben nagykép? nyilatkozatok garmadáját láthattuk-olvashattuk mindenhol.

A nemzeti-konzervatív kormányt szívb?l gy?löl? balliberális újságírók megvadult bikaként, egymásra licitálva fogadkoztak, fenyeget?ztek, a miniszterelnök nyilvános kivégzését ígérgették, hogy aztán a nagy napon megszeppent és kiherélt nyusziként, az alanyt az állítmánnyal folyton felcserélve, a feladat súlya alatt kettétörve, magukból teljesen hülyét csinálva zavartan dadogjanak. Hetekig rajtuk és az égésükön röhögtek még a saját kollégáik is. Remek mulatság, férfimunka volt.

No ez a nagy fogadkozás ugyan idén elmaradt, de azért titkon mégis abban reménykedtünk, hogy tanultak a hibáikból, jobban felkészültek és izgalmasabb meccset fognak produkálni, még akkor is, ha egészen más súlycsoportban vannak ?k és a miniszterelnök. Talán kielemezték a tavalyi vereségüket, jobban átgondolták a kérdéseiket, ráleltek Orbán rejtett hibáira, esetleg ahogyan szokták, külföldi szakemberek segítségét kérték.

De a jelek szerint egyiket sem tették. Vagy mindegyiket, de teljesen feleslegesen, mert Orbán egész végig, három teljes órán keresztül olyan nyomasztó fölényben volt, hogy én éreztem magam kellemetlenül. Szívem szerint már a második óra elején bedobtam volna a törülköz?jüket, és egyesével, finoman de határozottan kikísértem volna ?ket, mintegy megmentve a komplett ellenzéki propaganda-szakosztályt a további értelmetlen verést?l.

Orbánnak a mérk?zés egyik pontján volt egy érdekes gondolatmenete, ami kiválóan megmutatta, hogy miért a kormányzással, nem pedig a ellenzéki újságírókkal való harccal foglalkozik. Azt mondta, ha most itt, ebben a teremben az újságírók tartanának egy szavazást, akkor azt ? 80:20 százalékos arányban elveszítené. (Egy mondat erejéig kitért Donald Trumpra is, akinél még nyomasztóbb lenne ez az arányszám a balliberális oldal javára.) És ez bizony teljesen helytálló megállapítás. A jobboldali értékeket nem értéknek, hanem b?nnek, hibának, fogyatékosságnak tartó balliberális újságírók ugyanis, teljesen logikus módon, nem a konzervatív-jobboldali kormánynak szurkolnak.

Egyértelm?, hogy nem egy olyan kormányt látnának szívesen az ország élén, amelyik a hagyományos családmodellt és nem a melegházasság miel?bbi bevezetését támogatja, vagy amelyik segély helyett munkát ad a mélyszegénységben él? romáknak, esetleg egy olyat, amelyik a sokszín?ség és a migránsok ünneplése és

befogadása helyett a határai megvédését tartja fontosnak.

Teljesen abszurd felvetés, hogy mondjuk az Index szabadelv? tudósítója titkon a történelmi egyházakat támogató és a hittanórákat bevezet? Fidesz gy?zelméért imádkozna, vagy hogy a 24.hu liberálisokból álló újságírói egy emberként kezdtek felállva tapsolni, mikor meghallották, hogy Wass Albert bekerült a Nemzeti alaptantervbe.

A jórészt Soros György pénzéb?l m?köd? 444.hu szerkeszt?ségér?l is nehéz elképzelni, hogy azt szeretné, hogy a hírhedt migránssimogató spekulánssal folyton vitatkozó Fidesz vezesse még négy vagy nyolc évig Magyarországot. Vagy ott van Ács Dániel (szintén 444.hu), aki közel tíz éve saját magán tesztelte az egyik új drogot, a katit. Vajon ? biztosan annak drukkol, hogy az a Fidesz maradjon, amelyik továbbra sem támogatja a könny? drogok legalizálását és dekriminalizálását?

Vagy a HVG, amelyik a kultúráról szóló vitában például azt az álláspontot képviseli, hogy Dörner György és a nemzeti konzervatív alkotók egyt?l egyig tehetségtelenek és alkalmatlanok pusztán amiatt, mert jobboldaliak, ellentétben a csillogóan tehetséges ballib színházigazgatókkal, rendez?kkel, színészekkel, dramaturgokkal, k?faragókkal és balett-táncosokkal, akiknek a kisujjuk hegyében is több talentum van, mint a komplett jobbos m?vészek egész életm?vében.

Nem is kérdés, hogy a fenti újságokat, hírportálokat és újságírókat nem lehet objektívnak nevezni. Már csak azért sem, mert a tíz éve hangoztatott szabályaikat október 13-a óta nap mint nap megszegik. Állításuk szerint a sajtó els?dleges feladata a hatalom kritizálása és ellen?rzése. Ami rájuk nézve természetesen nem igaz. A sajtó feladata az, hogy igazat írjon. De tegyük fel, ?k mégis úgy tartják, hogy egy újságíró legfontosabb munkája, hogy ?rkutyaként ellen?rizze a hatalmat.

Azt most talán hagyjuk, hogy Magyarország f?városát Karácsony Gergely vezeti, akit valamilyen kifürkészhetetlen okból nem ellen?riz a balliberális sajtó. Pedig jelenleg Karácsony Gergely hatalmi pozícióban van. Az ellenzéki újságírók mégis ugyanúgy gyengéd szeretettel támogatják, kampányolnak neki, mint az önkormányzati választás el?tt.

Ugyanez a helyzet a budai és pesti kerületek újdonsült polgármestereivel is. Egy kritikus árva hang nincs róluk. Nyilván rendben van az is, ahogyan Pikó András, Józsefváros vezet?je (egykori újságíróként!) észak-koreai típusú cenzúrát vezetett be és m?ködtet a mai napig a helyi lap tartalomszolgáltatását illet?en.

Karácsony korábbi ígéreteinek megszegése, saját fizetésének közel egymillió forintra növelése, az átlátszó hazudozás arról, hogy BKV-val közlekedik, miközben szolgálati autóval, vagy az önkormányzati dolgozók 13. havi juttatásainak elvétele csupán hab a tortán. De úgy t?nik, mindez nem lépi át a liberális ingerküszöböt. Elszenderültek a liberális ?rkutyák.

Mondom, hagyjuk is mindezt, nézzük, mi van Szegeden, ahol éppen az évtized legnagyobb botránya zajlik. A szegedi bíróság a Szeviép-ügyet tárgyalja. Bár a tárgyalás szó barokkos túlzás. A PestiSrácok írta meg, hogy két olyan bíró is tagja volt a Botka beszállítóinak számító Szeviép-vezéreket felment? bírói tanácsnak, akik lekötelezettjei a szegedi szocialista városvezetésnek. Az egyik bírón?, Nóvé Ágnes és férje épít?ipari cége 800 milliós megrendelést kapott a várostól, még a Szeviép-ügy másodfokú tárgyalása el?tt.

A tanácsvezet? bíró, Kovalcsik Éva 12,4 millió forintért vásárolhatott meg egy száz négyzetméteres polgári lakást Szeged legfelkapottabb környékén, amit már akkor 21 millióra értékeltek, de ma legalább ötvenmillió forint a piaci értéke. A bírón? nem is késlekedett bezsebelni a busás hasznot: csupán nyolc napig volt tulajdonosa a lakásnak, utána hopp, eladta; hogy mennyiért, az rejtély, de biztosan nem 12 millióért. Senyei György, az OBH elnöke a tényfeltáró cikkekben foglalt tényállítások alapján jelentéstételre és igazgatási vizsgálat lefolytatására kötelezte a Szegedi Törvényszék elnökét. Szóval ezen ügy kapcsán akár lehetne a hatalmat is ellen?rizni, de az ellenzéket támogató balliberális sajtó olyan néma csöndbe burkolózott, hogy a tücskök ciripelését is hallani lehet.

Hiszen Botka László nem ellenség. Botka egy „szabad” város polgármestere, bármit jelentsen is ez. Így aztán Botkát és Botka hatalmát nem kell ellen?rizni.

Végezetül csak egy pillanatig képzeljük el, hány riporter, mennyi újságíró állna 0–24 órában lesben a szegedi polgármesteri hivatal el?tt, ha az ügy f?szerepl?i fideszesek lennének? Ugye rögtön ott lenne a 444.hu, az Index, a HVG, a 24.hu vagy az Átlátszó.hu? Bizony, hogy ott lenne. De nincsenek Szegeden, nem állnak készenlétben kezükben el?re csomagolt szendviccsel és termoszos kávéval a polgármesteri hivatal el?tt, és nem is nagyon írnak

a botrányról.

Helyette csak és kizárólag Orbán Viktorral és a Fidesszel foglalkoznak.

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló